

В УКРИТТІ

В УКРИТТІ МЕНІ НЕДОБРЕ,
ТА ПОВОДЖУСЬ Я ХОРОБРО,
БО ЗАВЖДИ ЗНАХОДЖУ ШЛЯХ
ДО МАЛЕСЕНЬКИХ РОЗВАГ.

Я ТУТ МОЖУ ПОСПІВАТИ
АБО ПРОСТО ПОКРУЖЛЯТИ,
МОЖУ РУХАТИСЬ ЩЕ ТАК,
ЯК СОБАЧКА ЧИ ІЖАК,

МОЖУ ВЗЯТИ ЩОСЬ У РУКИ
ЧИ КАМІНЧИК, ЧИ ЗВІРЮКУ,
ЯКЩО СУМНО — ПЛАСТИЛІН,
ЗАСПОКОІТЬ МЕНЕ ВІН.

ЯКЩО ГУЧНО — ТО НА ВУХА
Є НАВУШНИКИ ВІД ЗВУКУ.
Є ЛИСТОК І ОЛІВЦІ —
МАЛЮВАТИ ПРОМІНЦІ.

ЯКЩО СТРАШНО ЧИ ПОГАНО,
ПОРЯД ТАТО АБО МАМА,
Я ІХ МІЦЬНО ОБІЙМУ
І ТРИВОГУ ПРОЖЕНУ.

КОЛИ ЗНОВ СИРЕНУ ЧУЮ

КОЛИ ЗНОВ

СИРЕНУ ЧУЮ,

Я ТЕПЕР

НЕ ПАНІКУЮ

МИ ІДЕМО

В УКРИТТЯ,

У БЕЗПЕЦІ

ТАМ ЖИТТЯ.

ЩОБ ТРИВОГУ

ПОДОЛАТИ,

ПОЧИНАЮ

РАХУВАТИ,

НА ОДИН —

ГЛИБОКИЙ ВДИХ,

ДВА —

ЦЕ ВИДИХ,

ТРИ —

ЦЕ ВДИХ,

ТАК РАХУЮ

ПОСТУПОВО

І СПОКІЙНО

СТАЄ ЗНОВУ

ПОРЯД МАЮ

РЮКЗАЧОК,

ВСЕ ЗІ МНОЮ

БУДЕ ОК.

КОЛИ ЗНОВ СИРЕНУ ЧУЮ,
Я ТЕПЕР НЕ ПАНІКУЮ,
МИ ІДЕМО В УКРИТТЯ,
У БЕЗПЕЦІ ТАМ ЖИТТЯ.

ЩОБ ТРИВОГУ ПОДОЛАТИ,
ПОЧИНАЮ РАХУВАТИ,
НА ОДИН — ГЛИБОКИЙ ВДИХ,
ДВА — ЦЕ ВИДИХ, ТРИ — ЦЕ ВДИХ,

ТАК РАХУЮ ПОСТУПОВО
І СПОКІЙНО СТАЄ ЗНОВУ
ПОРЯД МАЮ РЮКЗАЧОК,
ВСЕ ЗІ МНОЮ БУДЕ ОК.

ЧАРІВНИЙ РЮКЗАЧОК

ВСІ РОЗУМНИКИ ЦЕ ЗНАЮТЬ,
ЩО РЮКЗАК НЕ РОЗБИРАЮТЬ,
ТАМ ЛЕЖАТЬ МОЇ СКАРБИ
ВІД ТРИВОГИ ТА ЖУРБИ.

В УКРИТТЯ КОЛИ ПІДЕМО,
ТО РЮКЗАК МИ ЦЕЙ ВІЗЬМЕМО,
ВЕСЕЛІШЕ БУДЕ З НИМ
І МЕНІ І ВСІМ БЛИЗЬКИМ.

В НЬОМУ ОЛІВЦІ, ЛИСТОЧОК,
ПЛАСТИЛІНУ Є ШМАТОЧОК,
Є ЩЕ ІГРАШКИ І ПЛЕД,
І СМАЧНЕНЬКЕ НАПЕРЕД.

Ідея - Віка Ніконенко
Вірші - Данило Галико